

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی درمان شفقت به خود بر خودکارآمدی و رضایت از زندگی در بازنیستگان نیروی انتظامی شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی طب انتظامی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده‌گان:

عطاالله خوشبخت - Department of Counseling, Faculty of Humanities, Abhar Branch, Islamic Azad University, Abhar, Iran

نرگس سبزی - Department of Counseling, Faculty of Humanities, Tehran Markazi Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

سپیده بشیرگنبدی - Department of Counseling, Faculty of Educational Sciences & Psychology, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil, Iran

علی اکبر گل محمدی - Department Identification, Faculty of Information, Amin University of Police Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

اهداف: دوران بازنیستگی انتقال به مرحله جدیدی از زندگی است که یکی از مهم‌ترین تغییرات در زندگی فرد به شمار رفته و توجه به این دوره اهمیت زیادی دارد. لذا پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان شفقت به خود بر خودکارآمدی و رضایت از زندگی در بازنیستگان نیروی انتظامی شهر تهران انجام شد. مواد و روش‌ها: روش پژوهش شیوه آزمایشی و از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری تمامی بازنیستگان نیروی انتظامی شهر تهران در سال ۱۳۹۹ بودند که از بین آنها ۳۰ نفر به شیوه نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه نفره آزمایش و کنترل جایگزین شدند. برای گردآوری داده‌ها، از پرسشنامه رضایت از زندگی Maddox و Scherer (۱۹۸۲) و پرسشنامه خودکارآمدی Diner و همکاران (۱۹۸۵) استفاده شد. پروتکل آموزش شفقت به خود، طی ۸ جلسه (هر جلسه ۱۲۰ دقیقه) برای گروه آزمایش انجام شد و نهایتاً بعد از اتمام جلسات آموزشی اقدام به اجرای پس آزمون شد. داده‌های پژوهش با استفاده از روش تحلیل کوواریانس تک متغیره در قالب نرم افزار SPSS مورد بررسی قرار گرفتند. یافته‌ها: داده‌های پژوهش برای ۳۰ بازنیسته در دو گروه آزمایش و پیگیری مورد بررسی قرار گرفت. میانگین سنی در گروه آزمایش ۴۱/۷۳ ± ۶/۱۱ سال و در گروه کنترل ۳۱/۵۱ ± ۵/۰۵ سال بود. با توجه به مقادیر F برای پس آزمون خودکارآمدی (۹۱/۷۶) و رضایت از زندگی (۹۱/۷۹) و سطح معناداری آنها ($P-value = 0/001$) که کوچک تر از $0/05$ بود، مشاهده شد که درمان شفقت به خود اثربخش بود و توانست خودکارآمدی و رضایت از زندگی را در گروه آزمایش افزایش دهد. نتیجه گیری: درمان متمرکز بر شفقت می‌تواند تاثیرگذاری مناسبی جهت افزایش خودکارآمدی و احساس رضایت از زندگی در بازنیستگان داشته باشد. لذا می‌توان از این مداخله در برنامه‌های طراحی شده برای بازنیستگان استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

شفقت، بازنیستگی، خودکارآمدی، رضایت، پلیس، شفقت

لينك ثابت مقاله در پايكاه سيويليكا:

<https://civilica.com/doc/1602618>

